

200705876/1.

Datum uitspraak: 30 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/9743 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 juli 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te overwegen dat, voor zover thans van belang, nu de veroordeling een eenvoudige mishandeling betrof, waarvoor de vreemdeling een relatief lage geldboete is opgelegd en hij niet heeft gerecidiveerd, de staatssecretaris niet zonder nadere motivering had mogen besluiten vast te houden aan het beleid dat de vreemdeling artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt tegengeworpen, heeft miskend dat bij toetsing aan artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) slechts met bijzondere omstandigheden rekening wordt gehouden, voor zover zij niet zijn of moeten worden geacht te zijn betrokken bij de vaststelling van de desbetreffende beleidsregel.

Nu de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden geacht moeten worden te zijn betrokken bij de vaststelling van het in paragraaf C1/5.13.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) neergelegde beleid, kon, bij gebreke van bijzondere omstandigheden, ingevolge artikel 4:82 van de Awb met een verwijzing naar dit beleid worden volstaan, zodat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 3 februari 2006 in strijd is met het bepaalde in artikel 3:46 van de Awb, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 4:82 van de Awb kan ter motivering van een besluit slechts worden volstaan met een verwijzing naar een vaste gedragslijn voor zover deze is neergelegd in een beleidsregel.

Ingevolge artikel 4:84 van de Awb handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere

omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

2.1.2. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd mede betrokken de omstandigheid dat de desbetreffende vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

Volgens paragraaf C1/5.13.2 van de Vc 2000, ten tijde van belang, is voor de beoordeling van de verblijfsaanspraken een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig. Slechts indien de asielzoeker bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, stelt en aannemelijk maakt, is er reden om af te wijken van dit beleid. Deze bijzondere omstandigheden kunnen geen verband houden met het gepleegde misdrijf of de beoordeling ervan. Die afweging heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de strafrechtelijke vervolging. Het enkele ontbreken van een gevaar voor recidive is onvoldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden. Bij de beoordeling van de verblijfsaanspraken, nadat een vreemdeling een delict heeft gepleegd, gaat het niet om de beoordeling van het toekomstig onzekere feit dat betrokkene niet meer een - soortgelijk - delict zal plegen. Wel kan het ontbreken van een gevaar voor recidive in samenhang met andere bijzondere omstandigheden leiden tot het oordeel dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.1.3. In het besluit van 3 februari 2006, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich, onder verwijzing naar artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw 2000 en het volgens paragraaf C1/5.13.2 van de Vc 2000 ter zake gevoerde beleid, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 in aanmerking komt, omdat hij een gevaar voor de openbare orde vormt. Het categoriaal beschermingsbeleid dat ten aanzien van Ivoriaanse asielzoekers is ingesteld, kan niet als bijzondere omstandigheid, als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, worden aangemerkt. Nu de vreemdeling geen andere bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd, bestaat geen aanleiding toepassing te geven aan voormeld artikel, zodat wordt verwezen naar het gestelde in paragraaf C1/5.13.2 van de Vc 2000, aldus de minister.

2.1.4. De rechtbank heeft niet onderkend dat de door de vreemdeling in beroep aangevoerde omstandigheid, dat de veroordeling een eenvoudige mishandeling betrof, waarvoor hem een relatief lage geldboete is opgelegd, niet is aan te merken als een bijzondere omstandigheid, omdat deze verband houdt met het misdrijf en de veroordeling. Evenmin heeft de rechtbank onderkend dat enkele ontbreken van een gevaar voor recidive ook

onvoldoende is om hiervan te kunnen spreken.

De staatssecretaris betoogt terecht dat, bij gebreke van bijzondere omstandigheden, in het besluit van 3 februari 2006 ingevolge artikel 4:82 van de Awb met een verwijzing naar het in paragraaf C1/5.13.2 van de Vc 2000 neergelegde beleid kon worden volstaan en klaagt terecht dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat dit besluit in strijd is met het bepaalde in artikel 3:46 van de Awb. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 3 februari 2006 van de minister alsnog ongegrond verklaren, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen en omdat aan de overige hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbreekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 juli 2007 in zaak nr. 06/9743;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

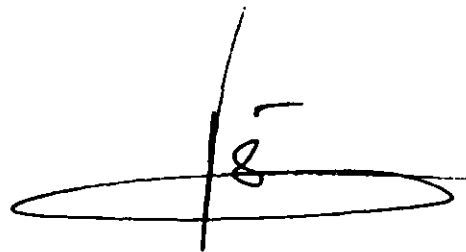
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 november 2007

347-549.

Verzonden: 30 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
Sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

AFSCHRIFT

Awb 06/9743

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Ivoraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0108.27.8032,
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,
elser;

IND klasse:	Zwolle
Dossiernr:	
UVAO emigratiedatum:	
Erisat:	
IND ontvangst datum:	23 JUL 2007
Registratie in INDIS:	25/7/07
Invoer: compte:	

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door G. Georgescu, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 27 augustus 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Op 14 mei 2002 heeft een leeftijdsonderzoek plaatsgevonden. Bij besluit van 30 juli 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 20 augustus 2002 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 17 mei 2004 heeft verweerder het besluit van 30 juli 2002 ingetrokken. Op 15 november 2004 heeft een herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek plaatsgevonden.
- 1.2 Bij besluit van 3 februari 2006 heeft verweerder wederom de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Bij brief van 23 februari 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 27 maart 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 15 mei 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en d Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, omdat hij toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen

regnr:

Awb 06/9743

-2-

nemen. Zo is gebleken dat eiser niet de waarheid heeft verteld over zijn leeftijd, nu uit leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiser ten tijde van zijn asielaanvraag 19,44 jaar oud was, terwijl eiser bij zijn eerste aanvraag had opgegeven 17,16 jaar oud te zijn. Voorts heeft verweerder aan eiser tegengeworpen dat hij bevreemdingwekkende verklaringen heeft afgelegd.

- 2.3 Eiser heeft de juistheid van dat oordeel betwist. Niet kan worden toegerekend dat hij geen identiteitsbewijs heeft en dat hij geen verklaringen heeft kunnen afleggen over zijn reis op het schip. Voorts was eiser niet op de hoogte van zijn echte leeftijd en ging hij af op hetgeen zijn moeder hem heeft verteld. Tot slot heeft eiser gesteld dat aan hem ten onrechte een verblijfsvergunning is geweigerd, nu verweerder een beleid van categoriale bescherming voor vreemdelingen uit Ivoorkust heeft ingesteld.
- 2.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen toerekenen dat eiser geen identiteits- en reisdocumenten heeft overgelegd. De rechtbank laat daarbij wegen dat uit het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Ivoorkust van 7 september 2001 volgt dat aldaar een identificatieplicht bestaat. Voorts heeft verweerder in redelijkheid aan eiser kunnen toerekenen dat hij geen reisdocumenten heeft overgelegd en geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn reisroute. Verweerder heeft aan eiser kunnen toerekenen dat eiser de naam van het schip, kenmerken van het schip of van de lading en de haven van aankomst niet heeft kunnen noemen.
- 2.5 Indien zich één van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet, mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.6 Verweerder heeft zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert.
- 2.7 De rechtbank is van oordeel dat verweerder aan eiser heeft mogen tegenwerpen dat hij, gelet op (de herbeoordeling van) het uitgevoerde leeftijdsonderzoek, in tegenstelling tot hetgeen hij zelf heeft verklaard, ten tijde van de aanvraag niet minderjarig was. Eisers stelling dat hij bij zijn aanvraag slechts de leeftijd heeft genoemd die zijn moeder hem had opgegeven leidt niet tot een ander oordeel. Voor zover geen sprake is geweest van bewuste misleiding, kan zulks niet afdoen aan de omstandigheid dat ten onrechte een minderjarige leeftijd is opgegeven en dat in die zin geen sprake is van een consistent relaas zonder ongerijmdheden.

Voorts heeft verweerder in redelijkheid eisers verklaringen omtrent zijn schoolopleiding bevreemdingwekkend kunnen achten, nu hij heeft verklaard dat hij na twee jaar van school is gestuurd, terwijl in het algemeen ambtsbericht 2001 is vermeld dat het volgen van lager onderwijs verplicht en kosteloos is en doorgaans eindigt vanwege armoede op het dertiende levensjaar.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank het asielrelaas van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten en zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder a en b van de Vw 2000.

- 2.8 Verweerder voert een beleid van categoriale bescherming ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Ivoorkust. Verweerder heeft in afwijking van dit beleid aan eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 geweigerd, en aan eiser tegengeworpen dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale

regnr:

Awb 06/9743

-3-

veiligheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder k, van de Vw 2000. Verweerder heeft daarbij verwezen naar informatie uit het Centraal Justitieel Documentatieregister, waaruit blijkt dat eiser op 28 februari 2005 is veroordeeld door de Politierechter te Arnhem tot een geldboete van € 350,-, subsidiair zeven dagen vervangende hechtenis. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder, gelet op de relatief geringe ernst van het strafbare feit en het ontbreken van recidive, van toepassing van artikel 31, tweede lid, onder k, van de Vw 2000 had moeten afzien.

- 2.9 Gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 mei 2005, JV 2005, 264, dient uit de wetsgeschiedenis van artikel 31, tweede lid, onder k, van de Vw 2000 te worden afgeleid dat de wetgever weliswaar heeft willen voorkomen dat de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, tot schending van verdragsverplichtingen leidt, doch voor geen van de in artikel 29, eerste lid, opgesomde gevallen op voorhand heeft willen uitsluiten dat de omstandigheid dat de desbetreffende vreemdeling een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd leidt. Die omstandigheid kan derhalve op zichzelf voldoende zijn om de aanvraag af te wijzen, zij het dat, al naar gelang de van toepassing zijnde onderdelen van artikel 29, eerste lid, aan die omstandigheid een verschillend gewicht kan toekomen.
- 2.10 Verweerder heeft blijkens het bestreden besluit geoordeeld dat hij in het kader van de gemaakte belangenafweging, nu er geen bijzondere omstandigheden zijn aangevoerd die in het voordeel van de vreemdeling pleiten, geen aanleiding heeft gezien af te wijken van het beleid en dat de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheid dat er een categoriaal beschermingsbeleid geldt ten aanzien van Ivoorkust niet als bijzondere omstandigheid heeft te gelden. De rechtbank is van oordeel dat verweerder daarmee is voorbijgegaan aan het door eiser tevens is aangevoerd, te weten dat de veroordeling een eenvoudige mishandeling betrof waarvoor hem een relatief lage geldboete is opgelegd en dat hij niet heeft gerehabiliteerd. Gezien deze omstandigheden, die op elcers persoonlijke situatie betrekking hebben, en in het licht van bovengenoemde Afdelingsuitspraak had verweerder niet zonder nadere motivering mogen besluiten waarom hij zonder meer vasthoudt aan het beleid dat eiser artikel 31 lid 2 aanhef en onder k Vw 2000 wordt tegengeworpen. In een casus als de onderhavige waarin een beleid van categoriale bescherming geldt en waarin de consequenties bij legenwerping van het openbare orde criterium voor eiser, bij uitzetting naar Ivoorkust, groot te noemen zijn, zou het bestreden besluit blijk moeten geven van een belangenafweging waarbij de aard en ernst van het gepleegde misdrijf, de strafrechtelijke beoordeling daarvan en het gevaar voor recidive zijn betrokken bij de vraag of in het geval dat een beleid van categoriale bescherming is ingevoerd, onder die omstandigheden wellicht minder gewicht toekomt aan het gegeven dat de desbetreffende vreemdeling een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt. Door dit na te laten is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert. De bestreden beschikking is deswege in strijd met het bepaalde in artikel 3:46 Awb en dient om die reden te worden vernietigd.
- 2.11 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, gegrond.
- 2.12 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr: Awb 06/9743

-4

3 BESLISSING

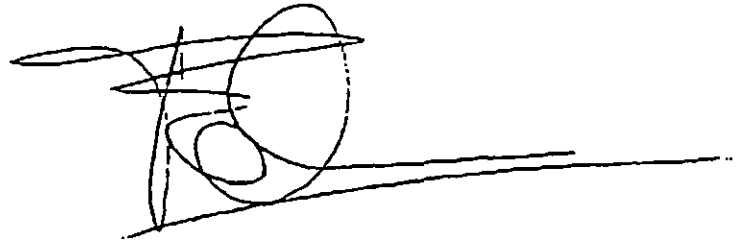
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de beschikking van 3 februari 2006;
- draagt verweerder op een nieuwe beschikking te geven met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,= onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan elser dient te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in tegenwoordigheid van mr. G.A. Genée als griffier in het openbaar uitgesproken op

20 JULI 2007

De griffier is buiten staat de uitspraak te ondertekenen.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:8 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

20 JULI 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

16 AUG 2007	
16 AUG 2007	
ZAAGNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. M. Elenga
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 20 juli 2007
met kenmerk 06/9743

Inzake:

met IND-kenmerk 0108-27-8032
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy
advocaat te Wolvega

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

K.A. Christiaans
038 - 888 6295

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 juli 2007, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 06/9743 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 3 februari 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 27 augustus 2001 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 3 februari 2006 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"(...)De rechtbank is van oordeel dat verweerder daarmee is voorbijgegaan aan het door eiseres tevens is aangevoerd, te weten dat de veroordeling een eenvoudige mishandeling betrof waarvoor hem een relatief lage geldboete is opgelegd en dat hij niet heeft gerecidiveerd. Gezien deze omstandigheden, die op eliers persoonlijke situatie betrekking hebben, en in het licht van bovengenoemde Afdelingsuitspraak had verweerder niet zonder nadere motivering mogen besluiten waarom hij zonder meer vasthoudt aan het beleid dat eiser artikel 31 lid 2 aanhef en onder k. Vw 2000 wordt tegengeworpen. In een casus als de onderhavige waarin een beleid van categoriale bescherming geldt en waarin de consequenties bij tegenwerping van het openbare orde criterium voor eiser, bij uitzetting naar Ivoorkust, groot te noemen zijn, zou het bestreden besluit blijk moeten geven van een belangenafweging waarbij de aard en ernst van het gepleegde misdrijf, de strafrechtelijke beoordeling daarvan en het gevaar voor recidive zijn betrokken bij de vraag of in het geval dat een beleid van categoriale bescherming is ingevoerd, onder die omstandigheden wellicht minder gewicht toekomt aan het gegeven dat de desbetreffende vreemdeling een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt. Door dit na te laten is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert. De bestreden beschikking is deswege in strijd met het bepaalde in artikel 3:46 Awb en dient om die reden te worden vernietigd."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.11. en 2.12. op pagina 3. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Toelichting op grief 1

- 4.1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, worden verleend aan de vreemdeling, voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van de Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.
- 4.2. Ingevolge het tweede lid van artikel 31, aanhef en onder k, van de Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd mede betrokken de omstandigheid dat de betreffende vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.
- 4.3. Ten tijde van het besluit van 3 februari 2006 is in onderdeel C1/5.13.2 (thans: C4/3.11.2) van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc) het beleid uiteengezet dat wordt gevoerd bij de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vw. Blijkens dit onderdeel van het beleid wordt bij de beslissing omtrent verlening van een verblijfsvergunning het beleid, zoals omschreven in B1/2.2.4 (thans: B1/4.4.1.) van de Vc, overeenkomstig toegepast, voor zover dit geen strijd oplevert met verdragsverplichtingen. Voorts vermeldt dat onderdeel dat alleen veroordelingen wegens misdrijven worden tegengeworpen.
- 4.4. Eveneens is bepaald dat voor de beoordeling van verblijfsaanspraken een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig is. Slechts indien de asielzoeker bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht, stelt en aannemelijk maakt, is er reden om af te wijken van dit beleid. Deze bijzondere omstandigheden kunnen geen verband houden met het gepleegde misdrijf of de beoordeling ervan. Die afweging heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de strafrechtelijke vervolging. Het enkele ontbreken van een gevaar voor recidive is onvoldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden. Bij de beoordeling van de verblijfsaanspraken nadat een vreemdeling een delict heeft gepleegd gaat het niet om de beoordeling van het toekomstig onzekere feit dat betrokkene niet meer een (soortgelijk) delict zal plegen. Wel kan het ontbreken van een gevaar voor recidive in samenhang met andere bijzondere omstandigheden leiden tot het oordeel dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid.
- 4.5. In onderdeel B1/2.2.4.1 (thans: B1/4.4.1) van de Vc is, met verwijzing naar artikel 3.77, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb), onder meer de beleidsregel neergelegd dat een aanvraag wordt afgewezen, indien de vreemdeling ter zake van een misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard, of sprake is van een veroordeling of oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of

vrijheidsontnemende maatregel, een taakstraf of een onvoorwaardelijke geldboete.

- 4.6. In het bij de rechtbank bestreden besluit is gemotiveerd en conform het hierboven omschreven, toepasselijke beleid overvogen dat verweerder niet voor een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw in aanmerking komt, omdat verweerder terzake van een misdrijf veroordeeld is tot een geldboete van € 350,-, subsidiair zeven dagen vervangende hechtenis. Niet in geschil is dat verweerder onherroepelijk is veroordeeld. Op grond van het vigerend (al dan niet landgebonden) beleid diende de aanvraag van verweerder naar het oordeel van de Staatssecretaris dan ook te worden afgewezen.
- 4.7. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat sprake is van een motiveringsgebrek in het besluit van 3 februari 2006. Op grond van het hiervoor weergegeven beleid stond inmers ter beoordeling van de rechtbank (slechts) de vraag of sprake was van bijzondere omstandigheden, geen verband houdende met het misdrijf en de beoordeling ervan, waardoor tegenwerping van de omstandigheid dat verweerder een gevaar voor de openbare orde is, niet in de rede zou liggen. Een dergelijke afweging is terughoudend van aard.
- 4.8. De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat in het licht bezien van de persoonlijke situatie van verweerder en de uitspraak van Uw Afdeling van 25 mei 2005, nr. 200408592/1, JV 2005, 264 de Staatssecretaris niet zonder nadere motivering had mogen besluiten waarom hij zonder meer vasthoudt aan het beleid dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw 2000 wordt tegengeworpen.
- 4.9. In genoemde uitspraak heeft uw Afdeling overwogen dat de wetgever heeft willen voorkomen dat de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw tot schending van verdragsverplichtingen leidt, doch voor geen van de in artikel 29, eerste lid, Vw opgesomde gevallen op voorhand heeft willen uitsluiten dat de omstandigheid dat een vreemdeling een gevaar voor de openbare vormt, tot afwijzing van de aanvraag van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd leidt. Die omstandigheid kan derhalve op zichzelf voldoende zijn om de aanvraag af te wijzen. Al naar gelang de van toepassing zijnde onderdelen van artikel 29, eerste lid, Vw kan aan die omstandigheid een verschillend gewicht toekomen. De Staatssecretaris wijst erop dat de rechtbank in haar uitspraak in rechtsoverweging 2.7. reeds heeft vastgesteld dat een schending van verdragsverplichtingen niet dreigt.
- 4.10. Zoals voorgaand reeds uiteengezet wordt in het geval er geen strijd is met verdragsverplichtingen het beleid zoals neergelegd in B1/2.2.4 (thans: B1/4.4.) van de Vc, waarbij de Staatssecretaris verwijst naar onderdeel C1/5.13.2 (thans C4/3.11.2) van de Vc, expliciet en in zijn geheel van overeenkomstige toepassing verklaard, waarbij is bepaald dat voor de beoordeling van verblijfsaanspraken een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig is. Slechts indien de asielzoeker bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht, stelt en aannemelijk maakt, is er reden af te wijken van dit beleid. Met de overweging van de rechtbank dat het besluit blijk had moeten geven van een belangenafweging waarbij de aard en ernst van het gepleegde misdrijf, de strafrechtelijke beoordeling daarvan en het

gevaar voor recidive zijn betrokken bij de vraag of in het geval dat een beleid van categoriale bescherming is ingevoerd onder die omstandigheden wellicht minder gewicht toekomt aan het gegeven dat de desbetreffende vreemdeling een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt, miskent de rechtbank dat bij toetsing aan artikel 4:84 Awb slechts met bijzondere omstandigheden rekening wordt gehouden, voor zover zij niet zijn of moeten worden geacht te zijn betrokken bij de vaststelling van de desbetreffende beleidsregel. De overwegingen met betrekking tot de contra-indicaties behoren tot de kern van meergenoemd beleid waarbij nadrukkelijk is bepaald dat feiten en omstandigheden die de strafrechter reeds heeft beoordeeld geen rekening wordt gehouden. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte geoordeeld dat genoemde omstandigheden bijzondere omstandigheden zouden zijn als bedoeld in artikel 4:84 Awb.

Zie:

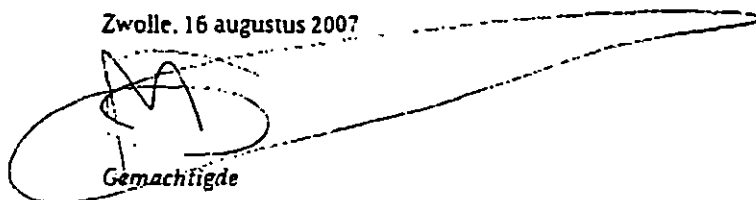
- AbRS, 27 oktober 2006, 200603757/1, JV 2006, 454

- 4.11. In het licht bezien van het voorgaande miskent de rechtbank eveneens dat in het bestreden besluit gemotiveerd is overwogen dat artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw in de Vreemdelingenwet zo is uitgewerkt dat openbare orde aspecten zoals die bestaan bij verweerder een contra-indicatie vormen voor statusverlening. Nu het openbare orde beleid juist met betrekking tot het categoriaal beschermingsbeleid is vastgesteld bij meergenoemde beleidsregel oordeelt de rechtbank eveneens ten onrechte dat het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid als bijzondere omstandigheid zou kunnen gelden. Mitsdien kon in het besluit het beroep van verweerder op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw worden afgewezen op grond van openbare orde aspecten en kon, bij ontbreken van bijzondere omstandigheden op grond van artikel 4:82 Awb worden volstaan met een verwijzing naar dit beleid. Ook dat heeft de rechtbank miskend.
- 4.12. Tenslotte merkt verweerder op dat, conform het beleid, in de bestreden beschikking gemotiveerd is aangegeven waarom er in casu geen aanleiding bestaat om, op grond van bijzondere feiten of omstandigheden, bij afweging van alle aan de orde komende belangen aanleiding bestaat verweerder toch in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning. In de beschikking is er op gewezen dat verweerder is veroordeeld voor een geweldsmisdrijf, waarbij een verjaringstermijn geldt van tien jaar en zijn er ook overigens door verweerder geen (andere) bijzondere omstandigheden aangevoerd. De rechtbank heeft het voorgaande miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep.
vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het
door verweerder tegen het besluit van 3 februari 2006 ingestelde beroep.

Zwolle, 16 augustus 2007

Gemachtigde

mr. M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152*